

μου ;
 Θέ μου, Θέ μου, Θέ μου— λυπήσου με και πέ μου !...
 «Άδριο στις πέντε»... "Ήθε, ήθε !
 "Ήμουνα στη φωτιά, και ΤΗΝ περίμενα.
 Μου λέει : «ΕΙΜΑΙ ΜΟΝΗ, ΚΑΙ ΚΡΥΩΝΩ»...
 Τήν τρώει το σαράκι. Δεν τ' λέει.

† ΤΟ ΣΑΡΑΚΙ.

"Υστερ' άπόνα μήνα, τίποτα δέ θα φαίνεται. Θα τήν έχουν κερμασμένη τά χορτάρι.

'Εκατό φορές) σήμερα.—

... Ξιφνικά, στή σκαλοπάτια, τ' ψιλλίδι !
 Λέω : «Πάτερ ήμών ό έν τοίς ουρανοίς, έλθέτω ή...»
 Γελοΐσε ! Τι κουτή !
 Τότε και γώ...
 ... Μίννα μου. ΜΑΝΝΑ ΜΟΥ — Η ΓΑΤΑ !... ΒΟΗΘΕΙΑ !...
 ΒΟΗΘΕΙΑ !... ΒΟΗΘΕΙΑ !...

II

III

Κυρία ν Μ. Π. *Αθήνας*

Μητέρα,

"Ένας χρόνος πέρασε, πιστεύω, άπ' τήν ήμέρα που με κλείσατ' έδώ—μέσα. "Αλήθεια, πότε πέρασ' ένας χρόνος ! Άπ' όλη αυτή τήν τραγική τήν κομωδία, που παίχτηκε τόσον καιρό εις βάρος μου, μία θλίψη μούχει μένει στήν καρδιά...

Είμαι λυπημένος, λυπημένος. Θαμιένος, έδώ—μέσα ζωντανός—τι μπορώ να περιμένω τώρα ; Με περιουκλώνουν οι τρέλλοι. "Όλην ώρη κλαίνε και φωνάζουν. Κλαίω και γώ, σάν τ'ο μωρό παιδί...

Νά μ' έβλεπε, πώ; έχω φρονιμίσει ! "Ο γιατρός είν' εύχαριστημένος. Σκοπεύει να σου γράψει να με πάρεις. Πάρε με, μητερούλα, σ' έσορ'ίζω !

Θυμάμαι τώρα πάλι τ'ο σιτάτι μας—κ' ή νουσταλία μου μαραινεί τήν καρδιά...

Χαιρέτισέ μου και τ'ο μπαρμπι—Τάσο : φωνάζει, σάν και πρίν, για τίς κατσιές, που τ'ο ρημάζουν τά λαχανικά !
 Χαιρέτισέ μου και τήν Κατερίνα. "Όλους μαζί σάς αγαπώ, και θέλω να σάς δω...

Είμ' έντελώ; καλή—σ' τ'ο ξανάλεω. Θα βάλω να σ' τ'ο γράψει κι' ό γιατρός; για να σου φύγουν οι αμφιβολίες.

Και σένα τώρα σέ λυπηθαί φοβερά, πολυαγαπημένη μητερούλα μου, δει μπορούεις, τόκανε, για μένα.

Σ' έκανα πολύ να ύποφέρω—να τόχα μήπω; τ'όθελα και γώ; Είπαμε δλοι εά νευδ'οπισατα τής Μοίρας, και τίποτα δεν κάνομε με θέληση δική μας...

Μητερούλα, έλα να με ιδεις. Έλα να με ιδεις, και να με πάρεις. Τώρα κοντεύει πάλι καλοκαιρι' άποφάσισε αυτό τ'ο ταξείδι.

"Αν ήξερω πόσο καλό θα μούκανε, μ' αυτό τόν πολυπόθητο έρχοσού σου ! Μαζί με σένα έτσι τ'ο φανέζομαι—θα ξαναέρθη κι' ή ύγειά, κι' ή χαρά...

"Εδώ μέσα πλήττω, πλήττω, πλήττω ! Δέ βράσω ούτε μάν έφημερίδα... Στείλε μου τίποτε βιβλία να ξεσκασω. Θάθελα τώρα να διαβίσω στίχους, να ξαναγεννηθώ στήν κοινωνία...

"Υπάρχει μέσα-δω, κ'ένιας τρελλός, που τόν συμπανώ ιδιαιτέρως; έχει τή δική μου ιστορία. "Αγαπούσε μια κοπέλλα, και τ'ο πέδινα—κι' άπ' τα τότε; έβριε τρελλός; "Όμο; φοβάμαι, δε θα γαρκευτή : τόν έχουν κλείσει με τούς «σνιάτους». Μου ραγίζεται ή καρδιά μου που σ' τ'ο γράφο.

Περιμένω νάρθης να με πάρης. Λυπήσου με, και πάρε με από δω' λιγάκι άκόμα, και θά ... τρελαθώ !
 Βλέπεις, μητερούλα; άσπεύομαι...

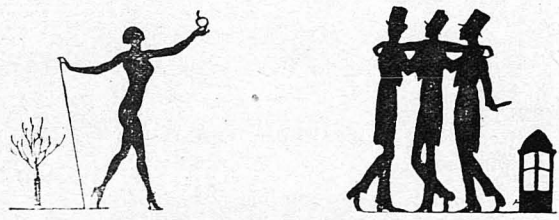
Είμ' έντελώ; καλή—σ' τ'ο ξανάλεω.
 Σου φιλώ με σεβασμό τ'ο χέρι, με τήν έλπίδα πώ; θά ρθής; "Ο Γεώργιος σου

Υ. Γ.— "Έχεις να μου γράψης πέντε μήνες. Δεν ξέρω τι να βάνω με τ'ο νοΐ μου. Γιατί δε γράφεις τώρα, μητερούλα;
 "Εδώ, πολλοί μου είπανε πώ; πέθανες...Γράφε μου λοιπόν, άν είν' αλήθεια...

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΘΩΓΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΝΤΟΥΣ

Θι ψηλώσατε άσφιλώ; από 4 έως 10 έκατοστά διά τής μεθόδου τ'ου Δρ. Σμίθσον. Διά πληροφορίας γράψιτε «Σύστημα Σμίθσον» "Οδός Στάδων 4.

ΜΙΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΜΕ ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ

"Ο «Νεολόγος» Πατριών εις τ'ο φύλλον τής Τετάρτης 25ης Μαρτίου, αναγράφει τήν άκόλουθον είδησιν.
 «Είς τ'ο δασύλλιον τ'ου ΄Εσχατοβουλίου άπεκείραθη χθές τ'ο άπόγευμα ν' αυτοκτονήση λυθών ίσχυράν δόσιν στουχίνης ό 18ετής νέος Γρηγόριος Παπαστεργίουπουλος, καλής κοινωνική; τάξεως, υπάλληλος δε εις τ'ο κατάστημα άποικιακών τ'ου κ. Αρ. Θωμοπούλου. Πλησίον τ'ου αύτόχειρος εύρέθη τ'ο τελευταίον τεύχος τ'ου περιοδικού «Μπουκέτου», και έν μανδήλιον, έντός τ'ου όποιου ύπήρχον 85 δραχμαί. Οι λόγοι ένεκα τ'ων όποιον προέβη ό Παπαστεργίουπουλος εις τ'ο διάβημά του δεν έγνωσθησαν. "Ητο τίμιος και ευτυνεύδης υπάλληλος. "Όλην προ τής αυτοκτονίας έμποτογραφηθή έντός τ'ου δασυλλίου. Είς τόν αύτόχειρα παρεσεθησαν αι πρώται ίατρικαι βοήθειαι».

Αυτή είναι ή είδησις τ'ου «Νεολόγου». Λυκούμεθα φυσικά δι' δει συνέβη και τύχημεθα να διασωθ ή και ν' αναρρώση ταχέως ό καλός νέος. Έκείνο δ'ιως; τ'ο όποιον μά; κάμνει έντύπως σκεπτικώ; είναι ή αγάπη τ'ων άναγνωστών μας πρós τ'ο «Μπουκέτο» ή λατρεία τ'ου κοινού πρós τ'ο περιοδικόν μας. "Ο Παπαστεργίουπουλος διήλθεν, άσφαλώς, τίς τελευταίας προ τής αυτοκτονίας στιγμάς, διαβάζων τ'ο «Μπουκέτο», τ'ο όποιον ευρηθή πλησίον του κατόπιν "Αναμφιβόλως κανένα περιοδικόν δεν ηγλήθη και δεν εξετιμήθη τ'ον μέχρι σήμερον. Τ'ο τονίζομεν αύτο ως χαρακτηριστικόν τ'ων συμπεριθών τ'ου Κοινού πρós τ'ο «Μπουκέτο», χωρίς να θέλομεν να περιαιτολογώσομεν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΠΗΤΙΟΥ

Πρίν άρχίσετε να φορητε τά καινούργια σας παπούσια όταν είναι χρωματιστά, βερνικώσα τα. Γιατί άν τά άρξοτε άβερνικώσα και βραχούθ θα μείνουν κηλίδες αι όποιαι δεν θα εξαλειφθούσ ποτέ.

"Αν σά; τελειώση τ'ο βερνίκι τ'ων πλουτουσιών και δεν έχετε να τά βερνικώσατε, μποροΐτε να τ'ο αναπληρώσατε με τόν ζουμό τ'ου λεμονιού. "Όλίγα σταγόνες είτε σε μαζω, είτε σε χρωματιστά παπούσια και ένα γρήγορο βουτσάρισμα, τά κάμνει να στίβησον !

"Όταν κοιπέτε σοβαρά με μαχαίρι, σκεπάσατε τήν πληγήν άμέσως με άλευρι τ'ου ριζιού άλλα πολύ ψιλά τριμμένα, σάν πούδρα. Έχει άποδειχθεί τ'ο καλύτερον μέσον πού να σταματά τ'ο αίμα και σ'ο σοβαρότερον κοψίματα. "Αν δεν έχετε προχείριον άλευρι τ'ου ριζιού, μεταχειρισθήτε άλευρι κοινόν.

Πρίν να σπρώψετε τά πατέα σας, σκεπάσατε όλην τήν έκταση τ'ου δωματίου με διπλές και τριπλές έφημερίδας. "Όχι μόνον άποφύγετε τόν σκόρον, άλλα κι' όταν περιτριτωίτε επάνω τά νομίζετε ότι περιτριτωίτε έτανος σέ παχύ βελουδένον πατέο. Έκτό; τούτου τά πατέα διατηροΐναι περισσότερον καιρόν.

"Αν συνεκεία κρυολογήματ; ή άλλης αιτίας βραχνιάσατε, για να καθαρίση ή φωνή σας, χρευτίτε άπαραδί άύγου με ζουμό ένός λεμονιού και με άνάλογη έλαία για να γίνη τ'ο μίγμα γλυκύ. Λαμβίνετε έξ αύτου ένα κουτάλι τής σούτας από καιρού εις καιρόν, ως διου σάς παρήσ τ'ο βραχνισμα.

Γιά να διατηρήσατε τά αυγά φρέσκα, γειώσατε ένα ξύλινο κιβώτιον ή κουτί με κοινό άλάτι. Αλείψατε κάθε αυγό με λάδι και τοποθετήσατε τά μέσα σ'ό άλάτι όρθια με τήν μύτην πρós τά τοπότα. Θα διατηρηθούσ έτσι φρέσκα άρκιόν καιρόν.

"Αν θέλατε να διατηρήσατε τόν κρόκο ένός αυγού, τ'ου όποιου έχρησιμοποΐσατε μόνον τ'ο άσπράδι, σκεπάσατε τον με όλίγο κρόν νερό. Προσέσατε δ'ιως; να μη σά; σπάση ό κρόκος. Έπί πολλας ήμέρας ό κρόκος θα μένη φρέσκος.

"Όταν, σιδεράνατε ρούχα τής κόλλας και τ'ο σιδερω είναι πολύ θερμοί και χωρίς να προσέσατε καν δάσπράδι, σκεπάσατε τον με προσάβη τήν ροδίζουσαν εκείνην χροΐν, άφήσατε τ'ο άρκετην ώρη εις μέρος όπου να τ'ο χτυπά ό ήλιος. Θα γίνη πάλιν καθαρό και λευκό, όπως ήταν και πρίν.

Αι σηλίδες τ'ων μαχαριών εξαλείφονται όταν τρίψετε τής λεπίδες αυτών με ένα κομμάτι όμης πατάας βουτηγμένη σέ σκόνη κεραμιδιού. "Η Ομοδόσ'οινα